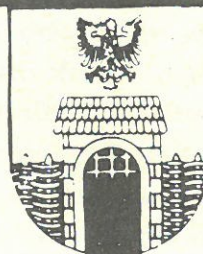

PILISVÖRÖSVÁRA

WERISCHWAR HEUTE

UNABHÄNGIGE MONATSSCHRIFT
FÜGGETLEN FOLYÓIRAT

II. évf. 12. szám
1992. május
Ára: 20 Ft

JÖHET A VEZÉR ?

Valamikor az évtizedforduló tájékán, amikor már nyilvánvalóvá lett, hogy más világ lesz ezután, Vörösváron is egyre-másra alakultak olyan kisközösségek, amelyek minden jól működő civil társadalomban a helyi érdekek leg-hitelesebb képviselői lehetnek.

Közös jellemzőjük volt, hogy az egyesületek, egyházi körök, hobbicsoportok mindegyike egy-egy megszállottan terhet vállaló "kitaláló" köré szerveződtek.

Ez természetes is, hiszen mindig van egy ötletgazda, mindig van, aki kellőképpen megszállott ahhoz, hogy időt, energiát és egyebet ne kíméljen, és próbálja "motorizálni" a többieket. Ennél a pontnál következik a jelenséget erősen beárnyékoló történet. Azaz "nem-történet". Mert amíg az első lépések során természetesnek volt felfogható, hogy a "vezérek" viszik vállalkon az adott közösséget, addig ma már -két-három évvel errébb- az kellene, hogy magától értetődő legyen, hogy a motorizált s így motorizálni képes tagok bővülő köre között oszlik a munka, az ötletgyártás és megvalósítás, a szervezés stb.

Ehhez képest a nem hobbi jellegű szerveződések a kifulladás jeleit mutatják. Ugyanaz a néhány ember cipeli a terheket, akik éppen azért bábáskodtak a születésnél, mert társakat akartak maguk mellé, hogy együtt csinálják azt, ami egyedül nem megy.

Sokan nagy élvezettel kajánkodnak azon, hogy olvad a pártok taglétszáma. Nos, nem lenne szerencsés dolog, ha a kétségtelenül reflektorfényben fogyó pártokra szűkítené le bárki a jelenséget. A karizmatikus vezetők törvényszerű kifáradásával járó lendületvesztése a mélyebb -ennélfogva fáradtságosabb és kevésbé látványos eredményeket produkáló célokra kitűző közösségeknek azt a meglehetősen lehangelő vélelmet látszik igazolni, hogy jelen társadalmunk átlagpol-

A TARTALOMBÓL:

Feljegyzések a mama-klubról.....	2.o.
Igazságtétel.....	3.o.
Sitten und Bräuche.....	4.o.
Zenélőszekrény.....	5.o.
Önkormányzati határozatok.....	7.o.
Menekülés.....	10.o.
IN MEMORIAM.....	12.o.
Templomszentelés.....	14.o.
Hírek-röviden.....	15.o.

gára nem tart igényt az "egyéniségekre", nem akar tevélegesen hatni a társadalmat kockáról-kockára felépítő folyamatokra, de hagyományosan tetsző módon inkább rábízta magát a "vezérekre". S ha ez a kényelemszerető nihilizmus itatja át az "új" társadalmat, bármikor jöhet az a Vezér, aki megadja ezt a kényelmet az ország polgárainak. S cserébe elveszi tőlük a... mit is? Talán a szabadságot. Tényleg - akar itt valaki SZABADSÁGOT?

Feljegyzések a

MAMA-KLUBról

Gyülekezünk. Van, aki előbb jön, van, aki később. Attól függ, kinek meddig aludt délután a csemetéje. Mindenki tudja, hogy akkor sem kell kapkodva sietni, ha nem ér oda pont négyre, amikor a klub hivatalosan kezdődik. Szabad késni, szabad hiányozni, itt a klub van a mamákért. A "törzsmamák" szívükön viselik a klub sorsát, tesznek azért is, hogy jobban érezzük magunkat.

Szóval, gyülekezünk. Akad baba, aki féltéken a mamájához bújik, de kicsit ezekért a gyerekekért jött létre a klub. Hogy hároméves korukig, amikor majd óvodába mennek, megtanuljanak előbújni a mama szoknyája mögül. A klubban úgy tudnak beleszokni egy közösségbe, hogy ott a mama is, akitől egyrészt tanulni lehet, hogyan kell viselkedni a közösségben, másrészt vészhelyzet esetére mégiscsak ott az a szoknya, ami mögé el lehet bújni. Aztán idővel egyre kevesebbet bújnak el, mert a gyerekek is érzik, hogy itt biztonságos szeretet veszi őket körül. Akinek van ilyen bátortalan, félték gyereke, az tudja, milyen sok gondot jelent az óvodába történő beszoktatás. A mama-klub, bár nem csodaszer, enyhíthet ezeken a gondokon, hisz itt belekóstolhatnak a gyerekek abba az életformába, amikor nem családi körben vannak. Kicsit sajnálom is, hogy négy évvel ezelőtt még nem volt a klub, mert fiamnak, aki a fent említett bátortalan, félték gyermekek közé tartozik, biztosan nagy segítség lett volna egy ilyen lehetőség. De vannak a klubban olyan babák is, akik rögtön otthonosan mozognak a többi gyerek között, hamar feltalálják magukat, élvezik a társaságot. Ugye, nem kell magyarázni, nekik miért jó

a klubban? Itt igazán elevenükben érezhetik magukat, kipróbálhatják, mit tudnak, mit szabad és mit nem.

Na és ott vannak a mamák, akik megbeszél-
lik, hogy sikerült az étel, aminek a receptjét az előző alkalommal tették köz-
kinccsé, ötleteket cserélnek, varrni tanul-
nak, vagy egyszerűen csak beszélgetnek.
Közben ott vannak körülöttük a gyerekek,
akik mások, mint a sajátjaik, így észrevétlenül megtanulják elfogadni, hogy
mindegyik gyerek más. Más szokásai van-
nak, mást tud, más körülmények között nő
fel, mint az enyém, de ettől sem nem jobb,
sem nem rosszabb. Ez a tapasztalat segít
bennünket, hogy ne ítélkezzünk olyan
könnyen egymáson, ne csak a magunk
életvitelét, elveit tartsuk helyesnek.

A klub életének is megvannak a maga
hétköznapi és ünnepei. A hétköznapijain
hétköznapi dolgokról beszélgetünk:
gyereknevelésről, betegápolásról, sütésről-
főzésről, kozmetikáról -szakemberek
segítségével. Bár a gyerekek mindent
megtesznek, hogy ünnepi pillanatokat
lopjanak ezekbe a szürkébb témákba.
Amikor a hidegtál-készítés fortélyai-
avatott be minket két neves szakács,
hamar rájöttünk, hogy igyekezni kell a
munkával, mert a gyerekek gyorsabban
tudják elcsenni és megenni a gondosan
előkészített zöldségeket, gyümölcsöket,
mint ahogy a mamák eltanulják a
különböző fogásokat. Az adventi koszorú
készítésekor a lányok az előre elkészített
masnikra, a fiúk a tobozokra vetettek
szemet. Mert ugyan az óvónők és a
védőnők mindent megtettek, hogy lekössék
a kicsik figyelmét, de azok úgy gondolták,
nem árt, ha ők is részt vesznek a
munkában, hátha a mama elfelejt valami
fontos részletet, amíg hazaérnek a
németórákon is ki-kiegészítik a táblára
írtakat egy-egy autóval, házzal, vagy, ha
nem jut hely a rajzolásra, nagyvonalúan

letörlik a "der, die, das"-t.

Ezek után nem kell magyarázni, hogy ha ilyenek a hétköznapok, akkor az ünnepek még érdekesebbek. A mamáknak, sőt még néhány papának is felejthetetlen volt: a farsang. A gyerekek azóta mindig jelmezben szeretnének eljönni a klubba. Természetesen a nyuszi is meglátogatott minket. Lázás keresgélés folyt az udvaron, nem is eredménytelenül.

E mögött a sok élmény mögött sok munka is van. Elsősorban az óvónőké és a védőnőké, akik vigyáznak a gyerekekre, megszervezik a programokat, rááldozva szabadidejük egy részét. Aztán az előadóké, akik mindenféle anyagi ellenszolgáltatás nélkül látogatnak el a klubba és nyújtanak a mamáknak számos új ismeretet. Köszönjük önzetlen segítségüket!

A klubba pedig szeretettel várunk minden olyan anyukát, apukát, akinek kicsi gyereke van. A Szabadság utcai óvodában minden második kedden du. 4-6-ig. A Bányatelepen pedig /a volt Szakiban/ minden csütörtökön de. 10-12-ig. Itt a mamák autogén tréningen vehetnek részt, ahol megtanulhatnak intenzíven lazítani, feszültségeiket kiengedni.

Ugyanitt hétfőnként 5-6-ig: Kondi torna Hanni módra.

Mindenkit szeretettel várnak a védőnők.

Néhány kismama

KIEGÉSZÍTÉS

Előző számunkban közzítettük az általános iskolák tanulmányi versenyeinek helyezetteit. A Vásár téri Német Nemzetiségi Általános Iskola névsora az alábbiakkal teljes:

5. o. NÉMET: 1. Steckl Rita
Rupf Péter
2. Riskó Zsófia
3. Kutas Katalin

IGAZSÁGTÉTEL

-avagy a politika kaleidoszkópos játéka?

Községünk állampolgárai értesültek a képviselőtestület döntéséről, amelynek alapján több utcát új névre, ill. kevés kivételtől eltekintve annak eredeti nevére változtatott. A szájhagyomány által nevesített közöket hivatalosan is elismerték.

Az előzményekhez tartozik, hogy a képviselőtestület 172/1991. sz. határozatával felkérte az illetékes állampolgárokat a javasolt változtatások véleményezésére.

Amennyiben a 17/1992. sz. végleges testületi állfoglalás adatait vizsgáljuk, azt tapasztaljuk, hogy az több vonatkozásban eltér az eredetitől. Az egyszerű állampolgár ezt úgy értelmezi, hogy a végleges döntésnél a véleményét figyelembe vették.

Azt természetesen tudomásul vesszük, hogy az utcanév-változtatások pénzbe, méghozzá sok pénzbe kerülnek. Az állampolgárok további személyes tennivalóit konkrét helyzetük szabja meg - ami esetenként nem kevés utánajárást jelent. A változtatások igazi okának megértését nem segíti elő az a tény, hogy pl. a Cápá utca miért lett Kársz utca. Bár gyanitom az okot, de a szűkös anyagi lehetőségeket ismerve nem biztos, hogy ha valami célszerű, az egyben szükségszerű is.

A szóbanforgó határozatot tanulmányozva két, tartalmilag eltérő gondolati összefüggés jutott eszembe:

Először is -nem szociológiai tanulmánynak szánva- kiemelném a Szent István utca többszöri utcanév-változtatását. Talán megkockáztathatom: a magyar történelmi sorsfordulók egy körszeletének tükörképét adja meg.

A másik gondolati összefüggés a Bajcsy Zsilinszky utca megszűnésével kapcsolatban merült fel bennem. Amennyiben az emlékezetem nem csal meg, Bajcsy Zsilinszky Endre mártírhalt halt parasztpárti politikus - olyan hazafi volt, akinek nemcsak önként vállalt mártíromsága, de életpályája is szolgálhat némi tanulsággal, még akkor is, ha ezt más történelmi körülmények között tesszük meg.

Miért szükséges egy igazi, emberi magatartással szembesülni? Mert társadalmi életünkben, a jól "körülbástyázott" hordószonokokat hallgatva, és a politikai kaméleonok ügyködéseit látva lehet csak igazán értékelni a mártíromsággal vállalt magatartást.

A történelmi változások következményeként megjelenő társadalmi igazságosság keresése, megélése -érthető társadalmi reakció. A megfogalmazott elvekkel egyetértve, gondolatilag azokkal a személyekkel tudok azonosulni, akik a vállalható történelmi relikviákat, szimbólumokat megőrzik az utókornak. Erre egy példa: Újpesten a Bajcsy Zsilinszky út a régi-István út-nevét kapta vissza. A Független Kisgazdapárt újpesti szervezete 1946-ban egy márvány emléktáblát helyezett el, emléket állítva mártírhaltát politikusának. Az emléktábla jelenleg is az eredeti helyén van, és -ismerve történelmünk viharait- ez a tény önmagáért beszél.

- sz. f. -

SITTEN UND BRÄUCHE IN DER FRÜHJAHRZEIT

Die Frühlingsmonate gaben den Bauern immer viel Arbeit, von früh Morgen bis spät Abend stand er fest auf seinen Beinen. Die Feldarbeit duldet keine Verspätung, so hatte der Bauer für jeden Tag etwas zu erledigen.

Der Markustag am 25. April war ein wichtiger Tag im bäuerlichen Jahr. An diesem Tag und an den drei Tagen vor dem Fest Christi Himmelfahrt wurden die sogenannten Bitttage gefeiert. An dem Markustag ging die Prozession singend und betend auf die Felder um den Segen Gottes für die Ernte zu erleben:

"...die Früchte und Felder beschützen und segnen, zur rechten Zeit erquickenden Regen und Sonnenschein senden..."-betete der Priester.

Dieser Akt wurde auch Fruchtseggen genannt: Die ganze Gemeinde brauchte Gottes Segen, denn die meisten Dorfbewohner ernährten ihre Familie aus Landwirtschaft. Und zur guten Ernte war Fleiss nicht genug, dazu brauchten sie auch Gnade Gottes. Jedes Jahr führte der Weg der Prozession zu einem anderen der Flurkreuze, die sich an den Ortsenden befanden. Wer Vieh besass, nahm von der geweihten Frucht eine Hand voll heim, um den Tieren davon zu geben. Es sollte sie vor Krankheiten schützen.

MAI

Kein Monat des Jahres ist so reich an verschiedenen Sitten, Bräuchen und Sprichwörtern, Wetterregeln und Prophezeiungen, wie der Mai. Eine bekannte und sehr alte Sitte besteht, auch heute noch in Werischwar, dass man am Vorabend des ersten Mai in aller Stille einen Maibaum vor die Wohnung eines schönen Mädchens /dem der Maibaumsteller den Hof machte/ stellte. Den Maibaum schleppten die Burschen aus dem Wald ins Dorf. Mit Mascherln wurde der Baum verziert, manche hängten auch Weinflaschen auf die Äste.

Früher wurden diese Maibäume vor die Wohnungen der Standespersonen und anderen Bewohnern des Ortes aufgestellt. Diesen Personen wollte man Ehre verweisen und Freude machen. Zu Maibäumen werden hohe, schlanke Baumstämme gewählt, von welchen die Rinde und die unteren Zweige entfernt werden, während

der Wipfel im vollen Umfange bleibt. Der Maibaum bleibt einige Tage an seinem Platze stehen, dann wird er an einem Sonntagnachmittag von der Jugend mit Musik und unter grossem Jubel aus der Erde genommen und ein Zweig des geschmückten Wipfels dem, zu dessen Ehren der Maibaum gesetzt war, überreicht.

Die Jugend bekam -natürlich- nach jedem Baumstellen Trinkgeld, welches dann von den gesamten Jugend im Wirtshause bei Musik und Tanz verjubilert wurde. Seit dem 1. Weltkrieg wird nur vor die Häuser der Mädchen Maibaum gestellt. Was alles noch in der Nacht getrieben wurde? Am nächsten Morgen wurde so manches offenbar. Alles, was los war, wurde verräumt, die Fensterladen ausgehängt und zum Nachbar verschleppt, die Gartentore vertauscht usw. Einmal fanden wir unser kleines Tor im See /Weiher/, andersmal sah ich einen Kessel auf einem Dach stehen /Hauptstrasse 84/.

Am letzten Tag im Mai war der Gedenktag der Helden, die im 1. Weltkrieg für ihr Vaterland Ungarn gefallen waren. Nach dem Gedenkgottesdienst standen jene in Reih und Glied beim Heldendenkmal, die mit einer Tapferkeitsmedaille ausgezeichnet worden waren. Die von verschiedenen Vereinen gestifteten Blumenkränze wurden zum Denkmal gestellt. Auch Familien, die einen Gefallenen betraueren, brachten Blumen zum Ehrenmal. Die Kränze wurden meistens /in den 30-er Jahren/ von den Pfadfindern zum Denkmal gestellt. Die Frontkämpfer, die Feuerwehr und der Vorstand der Gemeinde waren auch anwesend. Die Ansprache meistens der Pfarrer, oder ein Gemeindevertreter gehalten.

Im Mai erwecken die vier Eismänner oft Angst und Schrecken. Die drei ersten: Pankratius /12.Mai/, Servatius /13.Mai/ und Bonifatius /14.Mai/ werden im allgemeinen sehr gefürchtet -der vierte, St. Urban /25.Mai/ wird fast ganz übersehen und doch ist er der gefährlichste von allen, weil er der letzte ist. Wenn er sich aber brav benimmt, das heisst wenn er freundlich bleibt, ja, selbst wenn er trüb ist und keinen Frost niederlässt, ruft man hoffnungsvoll aus: St. Urban hell und rein, segnet die Fasser ein.

Wie gerade diese Heiligen zu diesen Ehren kommen, dass man sie im Volke so allgemein Eis- und Weinheilige nennt, wissen wir nichts Näheres

mögöttetek, s mégha a legjobb akarat szerint is rendeztéték be élteteket, a fájdalom össze fogja szorítani szíveteket a letűnt idők elsuhanásán. De kicsoda önvád marcangolja majd annak a fiatalnak a szívét, aki üresen hagyta elsuhogni maga fölött az éveket, aki megmaradt üreskező egyénnek, mert nem vette komolyan az életet. Aki úgy áll majd letűnt és elrontott fiataltsága mezsgyéjén, mint a gazda betakarításkor a jégverte mezőn.

Vörösmarty írta a Kis patak c. regéjében: "A kis patak nem hallgat a jó szóra s elszakad a forrástól. Széttöri az eleje álló tilalomfákat, a sziklákat, az akadályokat, s lerohan a völgybe. A rónán mohón issza fel a homok a kis patak vizét. A végén már alig-alig marad ereje. A csalfa délibáb, mely csalogatta, s minden szépet ígért, már régen eltűnt. Ő maga pedig romlott vér gyanánt pang a rónán: benne undok állatok számlálhatatlanul, mint rossz szenvedély, midőn az emberszív elaljasul."

Igy jár mindenki, aki az úgynevezett nagyobb boldogságért elszakad azoktól a tiszta forrásoktól, melyeket fiatalkorában melléje adtak. Aki csak terhet lát a tilalomfákban, amelyeket pedig az örvények elé állítottak számára azok, akik az életet jobban ismerik. A szenvedély összetöri és kiejeti, mint a forrástól elszakadt patakot a sívatag.

Annál is inkább, mert a könnyelmű és bűnös élet könnyen megfosztja legnagyobb kincsétől: hitétől. Nem a "tudományos" érvek vitték ennyire, melyekkel itt-ott kérkednek, hanem a legyengült akarat és az isteni kegyelem elzárása. Mert a hit nemcsak tudás, hanem akarat dolga is. Nincs szomorúbb látvány, mint mikor cinikus, hitetlen fiatalokat lát az ember. Szinte sirni lehetne ilyenkor.

Fiatalok, hit nélkül, Isten nélkül! Micsoda szárnyszegegettség! Mert úgyis sok csalódás, kijózanodás éri őket: az élet sok igazságtalansága, a mellőzés. De ha hitük nem lesz, ha nem önt beléjük erőt a gyakorlatban átélt vallás, mi is lesz akkor velük? Hallgassuk meg a mi sokat szenvedett Arany Jánosunk üzenetét:

"Mert szegénynek drága kincs a hit,

Túrni és remélni megtanít:

S néki, míg a sir rá nem lehel,

Mindig túrni és remélni kell!

Majd ha látod és érzed a nyomort,

Melyet a becsület válla hord:

Megtíporva az erényt, az észet,

Míg a vétek irigységre készít,

S a butának sorsa földi éden:

Álljon a vallás a mérlegen."

Nem is lehet vallástalan csak olyan, aki mesterségesen elnyomja magában ideig-óráig, vagy hosszú évekig a hitet. Főképpen a vallás förvényeivel ellenkező életünk és szenvedélyeink azok, amelyeknek érdekében áll a hit száműzése. Előbb lesz a lélek romlott, s csak azután hitetlen. Beleeszi magát az emberbe az erkölcsi métel, s aztán szeretné, ha vallási igazságokkal nem kellemetlenkednének neki, aztán ámitja magát, hogy talán nem is igazak a vallás tételei. A gondolata pedig már azt mondja: bár ne lennének igazak!

Találkoztok majd alig felserdült fiatalokkal, akik átböngésztek néhány állítólagos "tudományos" könyvet s a világ nyolcadik csodája gyanánt kérkednek hitetlenségükkel. A vallás szerintük már nem "modern". Ha nem lenne olyan tragikus, mosolyognunk kellene rajta, de mert végtelenül szomorú, csak sajnálkozni tudunk.

Nemde egy Pascal, Pasteur, Descartes, Newton, Leibniz, Euler, Volta, Ampere, szóval azok, akik a legmélyebben kutattak itt a földön – éppen mély vizsgálódásaik miatt hittek. Voltaire élete derekán így szólt: "Ha órát látok, eszembe jut az órás, ha pedig a csillagos eget nézem, a Teremtő jut eszembe."

Jól jegyezzétek meg, aki lenézően szól Istenről s vallásról – ne higgyetek neki, mert tévúton jár!

Tulajdonképpen két dologról szerettem volna nektek beszélni: a kereszt fővében álló ifjúról, akit tépnek, cibálnak a viharok, de ő erős lélekkel felverte belekapaszkodik a keresztbe, és állja a vihart, áll a vártán. S ehhez még egy akkord zárásul: Mikor az ifjúság már elszáll, s életünk derekán túl vagyunk, gyakran csendül fülünkbe Weber gyönyörű költeménye:

"Az estharangok, az estharangok,

Hogy csalogatnak e drága hangok.

Napom lejár,

Az éj leszáll:

Jó lesz aludni, későre jár."

Ilyen hangulatban poroszkálunk, egyre messzebb az ifjúságtól, talán úgy is mondhatnánk, felfelé a hegyen. Alattunk a völgy ködbevesző, sötét árnyai, mintha utánunk húzódo éveink lennének. ... Most csendült utolsó a kis harang... de mi még imádkozunk. Mert mindjobban tud imádkozni az ember, ha már évek, évtizedek állnak mögötte... Elfáradunk az úton, s oly jó, hogy imádkozni tudunk. Ez ad erőt, hogy szeretni, szenvedni, megbocsátani, dolgozni és kitartani tudjunk.

Bizony, valamikor a sötétségbe veszik majd minden, mint ahogy elnyelte az est alattunk a völgyet, s alig látjuk a felfelé vezető ösvényt. Szívünk a hegy tetején keresi a fényt. S minél feljebb haladunk a hegyen, szívünk annál inkább vágyik a fényre, melegségre és megpihenésre. – Lehetetlen, hogy amire úgy vágyódik a szív, annak valósága ne legyen valaha! Nem, nem borul ránk a sötétség: hiszünk a fényben, a fennmaradásban, az el nem múló világosságban!

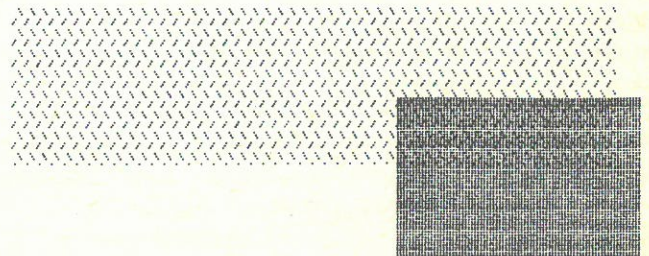
S aztán felértünk fáradtan, meggörnyedve a tetőre. S itt fönt utolért a hajnal. Kibukott a Nap a távoli hegyek közül, s fénybe borított mindent. S egyszerre minden világos lett. Világossá vált a megtett út s eltölt bennünket az öröm, hogy vállaltuk ennek az útnak minden nehézségét, fáradságát. Örülünk, hogy nem voltunk gyávák az úton vért és verítéket hullatni. Örülünk, hogy ellenkező áramlatok között hiven, áldozatosan kitartottunk az úton.

Mert nagy dolog volt hinni a hitetlenek között, bízni a csüggedők közt, jellemesnek lenni a gyávák közt, énekelni az eltompultak közt, imádkozni a káromkodók közt, fénynek lenni a sötétségben, élni – temetőben.

S ott fönt a tetőn megkérdezzük önmagunktól – mint már annyiszor – érdemes volt?

S most már tudjuk biztosan: ÉRDEMES VOLT!

Fogarasy/Fetter Mihály

Vizsgálja meg a bizottság az önkormányzati lakások fenntartását, kezelését és tegyen javaslatot a nem pilisvörösvári tulajdonú lakások leválasztására a Községgondnokságról /kezelés, karbantartás szempontjából/. Ez a javaslat egyidejűleg kezdeményezze, hogy a környező önkormányzatok vegyék vissza kezelésükbe a tulajdonukban lévő lakásokat.

87/1992.

Az Általános Rendezési Terv /ÁRT/ programtervet a testület módosításokkal elfogadta, és továbbtervezésre alkalmasnak találja.

88/1992.

A Községi Ház igazgatóhelyettesét, Wenczl József urat ez év április 2-től május 15-ig /a meghirdetett pályázat elbírálásáig/ az intézmény vezetésével bizza meg az önkormányzat.

Szav.: 15 igen, 1 tartózkodás.

11/1992. sz. állásfoglalás

A képviselőtestület javasolja a polgármesternek a 4/1992. sz. állásfoglalás módosítását, mivel Kubovicsné Szentés Krisztina a szolgálati lakást nem fogadta el.

A képviselőtestület a Puskin u. 8. bal 2. sz. alatti lakást szolgálati lakásként javasolja kiutalni Szivekné Braun Cecilia pedagógusnak azzal, hogy az iskola igazgatója nyilatkozzon, jövőre is biztosít-e státuszt részére.

Szav.: 15 igen, 1 nem.

A szerk. megj.: a szavazati arányt csak ott tüntettük fel, ahol az nem volt egyértelmű.

oo

NÉMET GYEREKJÁTSZÓHÁZ

minden hónap utolsó péntekjén a Templom téri Általános Iskola I. em. 22. termében!

Elsősorban 5-10 éves gyerekeket várunk.

-Német beszédértés- és készségfej. játékok.

-A kézműveskört Manhertz-Kovács Gabriella keramikusművész vezeti németül.

-A "játékmester" Demeter Lilla drámapedagógus.

Szervező: a GRADUS egyesület.

Belépés DÍJTALAN!

DEUTSCHER KINDERKLUB

-Kreativitátsfördernde Spiele

-Deutschsprachige Spiele

-Handwerk: Keramikunst für Kleine.

Jeweils am letzten Freitag des Monats!

Im Mai: am 29. und im Juni: am 26., ab 4 Uhr!

GYEREKTÁNCZHÁZ! APRÓK FESTŐ-MŰHELYE!

Továbbra is kéthetenként szerdán du. 16 órától a Művelődési Házban! Májusban: 13-án és 27-én!

Szervezi a GRADUS egyesület.

Belépő: csak 20 Ft. Egyesületi tagoknak díjtalan!

Pilisvörösvár Nagyközség Polgármesteri Hivatala
felvételre keres

pénzügyi-számviteli főiskolai végzettséggel
pénzügyi csoportvezetőt,

felsőfokú építőipari végzettséggel
műszaki csoportvezetőt,

középfokú végzettséggel
pénzügyi előadót.

BÉREZÉS: megegyezés szerint.

A jelentkezéseket május 20-ig lehet benyújtani
Pilisvörösvár Nagyközség Polgármesteri Hivatalának jegyzőjéhez. Cím: Pilisvörösvár, Bajcsy tér 1.

Pilisvörösvár Nagyközség Polgármesteri Hivatala
felvételre keres

pénzügyi /revizori/ állás betöltésére
főelőadót.

Feltétel: felsőfokú szakirányú végzettség
/minimum mérlegképes könyvelői/.

A jelentkezéseket május 31-ig várja a
Polgármesteri Hivatal.

Cím: 2085 Pilisvörösvár, Bajcsy Zs. tér 1.

Pilisvörösvár Nagyközség Polgármesteri Hivatala
felvételre keres

művelődési, oktatási és sportfeladatok
ellátására
főelőadót vagy előadót.

Feltétel: felsőfokú vagy középfokú szakirányú
végzettség.

Bérezés megegyezés szerint.

A jelentkezéseket május 31-ig lehet benyújtani
Pilisvörösvár Nagyközség Polgármesteri

Hivatalához, 2085 Pilisvörösvár, Bajcsy tér 1.

*Háromsebességes kerti traktor közúti
utánfutóval, töltőgető ekével,
rotációs kapával eladó.*

Cím: Kálvária u. 51. /egész nap/

Pilisvörösvár Nagyközség Önkormányzata
pályázatot hirdet a Művelődési Ház
szervezőtitkári előadói állásának
betöltésére.

Pályázati feltételek: középfokú végzettség,
legalább egy idegen nyelv megfelelő szintű
ismerete, jó szervezőkészség,
Bérezés megegyezés szerint.

A pályázatokat május 31-ig lehet benyújtani,
Pilisvörösvár Nagyközség Polgármesteri
Hivatalához. Cím: 2085 Pilisvörösvár, Bajcsy tér 1.

PÁLYÁZAT

A Képviselőtestület pályázatot hirdet
Pilisvörösvár Nagyközség Önkormányzata

JEGYZŐI ÁLLÁSÁNAK betöltésére.

Feltételek: -jogi egyetemi vagy államigazgatási
főiskolai végzettség,
- 3 éves államigazgatási gyakorlat.

Határidő: 1992. május 30.

Bérezés megegyezés szerint, szolgálati lakás
megoldható.

Jelentkezni lehet: a Polgármesteri Hivatal Polgár-
mesterénél. 2085 Pilisvörösvár, Bajcsy tér 1.

A MAGYAROK

Honfoglaló magyarok,
Középkorban lovagok,
Akárcsak a mesében,
Csodaszarvas regében.

Álmos fia Árpád, honszerzőnk,
Ellenség vérétől csillog harcmezőnk.
Augsburg, Augsburg, szegény magyar,
Minden ember képe fanyar.

Vérszerződés Kárpát mentén,
Magyarok vagytok, úgy mint én.
Végre, végre a magyar
a csatából győztesen kikerült,
S a honszerzés is sikerült.

BERTA BALÁZS 5.o.

DIE FLUCHT...

MENEKÜLÉS...

Az alábbiakban olvasóink kérésére magyarul is
közöljük Erkné /szül. Wippelhauser Katalin/
emlékezését a kitelepítés, majd a hazamenekülés
körülményeire. A szerk.

Gyermekeimeket Vörösváron töltöttem. Akkor az 1. világháború
már véget ért. Szüleim sokat dolgoztak, mégis nagyon nehezen
éltek. Sok család gyászolta a fronton elesett apákat és fiúkat.

A 30-as években valamivel könnyebb volt a helyzet. Fiatal voltam,
s az ifjúság mindig szép! Különösen, ha az embernek komoly
udvarlója van. Erk Györgyöt Solymáron ismertem meg. Boldogok
voltunk és észre sem vettük, hogy Magyarország felett fekete
felhők gyülekeznek.

1940-ben összeházasodtunk. Nagyon boldog voltam, és nem
törődtem a nehézségekkel. Aztán 1941-ben népszámlálást
tartottak. A kérdőívre mindenestre "magyar anyanyelvű"-t
irtunk. 1945-ig három fiút hoztam világra. Az évek múltak, a 2.
világháború eközben már az egész világon tombolt. Ez a háború is
sok áldozatot követelt, sok solymári gyászolta -a Szovjetunióban
elesett- hozzátartozóit.

A legrosszabb azonban még előttünk állt. A háborút Magyarország
elvesztette, az ország megszállás alá került. 1946 tavaszán
különféle híreszteléseket hallottunk: "A németeket elzavarják
Magyarországról!" Mások így mondták: "Csak azokat űzik el, akik
a kérdőívre német nemzetiséget vagy anyanyelvet irtak!"

Egy napon két férfi kopogott az ajtón. Igen barátságatlanul
néztek, aztán közölték: "Önöket kitelepítjük, csomagoljanak ösze
mindent, amit magukkal akarnak vinni, mert holnap korán reggel
jönnek magukért. Az egész család álljon készen!"

Az első pillanatban, ahogy ezt hallottam, álltam, mint akit villám
sújtott. Lehetséges ez? Mit követtünk el? Miben vagyunk
hibásak? Aztán elkezdünk sírni... és csak sirtunk, vigasztalanul.
Majd a szomszédokhoz szaladtunk, hírekért, de mindenütt csak
síró, elkeseredett családokat találtunk.

"Solymárt kitelepítik, a solymári németeket elűzik
Magyarországról!" -hallottuk minden utcában az elkeseredett
jajkiáltásokat. Mit csomagoljunk? Mit vigyünk? Tanácstalanul
álltunk és nem tudtuk, mit tegyünk.

A következő napon autók jöttek és az állomásra vittek
bennünket. Egyetlen vigaszunk volt, hogy a gyerekek az egészből
semmit sem fogtak fel. Ahogy az állomáson körülnéztem,
megállapítottam, hogy teljesen mindegy volt, mit irtunk 1941-ben
a lapra, német vagy magyar nemzetiséget és nyelvet - mindenki
itt van, még gazdag és szegény is együtt volt.

Aztán beszálltunk a vagonokba, és a vonat elindult. A gyerekek
még egy ideig integettek, majd nagy csend következett. Csak a
sírást lehetett hallani, s az ember legszívesebben meghalt volna.
Az út két hétig tartott.

A vagonban nem volt ágy, ülőhely. Mindnyájan a földön ültünk és a
sorsunk járt a fejünkben. Egyszer-egyszer megállt a vonat,
ekkor megtölthettük edényeinket vízzel, s elvégezthettük
szükségünket. Menekülni senki nem mert. Az őrség civilekből állt,

karjukon vörös karszalagot viselet. Nem oroszok voltak, magyarul beszéltek. Az útirány a következő volt: Solymár-Vörösvár-Dorog-Győr-Sopron-Hegyeshalom-Bécs-Salzburg-München-Augsburg-Ulm-Stuttgart-Pforzheim-Karlsruhe. Több családot már útközben leszállítottak, mi azonban csak Karlsruhéban szálltunk ki. Az út alatt -sajnos- többen meghaltak.

Bennünket Karlsruhéból Berghausenbe szállítottak. Az ottani iskolában szállásoltak el. A lakosság az első napokban azt gondolta, hogy saját elhatározásunkból jöttünk, ezért "magyar cigányok"-nak nevezett minket. Csak később, amikor megtudták az igazságot, lettek barátságosabbak.

Miután a családok berendezkedtek, elkezdődött a munka. Mi telepesek /menekülteknek is hívtak/ tevélegesen segédkeztünk a falu újjáépítésében. Ezért a munkáért élelmiszerjegyeket és a plébániától támogatást kaptunk. A férjem később munkát kapott egy halkereskedőnél. Nemsokára sikerült a polgármester szomszédságában lakást kapnunk, ott éltünk több mint egy évig. A honvágyam iszonyúan erős volt. Különösen azután, hogy megtudtam, a vörösváriakat nem telepítették ki. Hiszen a szüleim és testvéreim ott éltek. Egy év után már nem bírtam tovább, és három gyermekünkkel Magyarországra irányába menekültünk. Egy lovaskocsi felvett, s elvitt Ulm városáig. A

továbbiakban legfőbbesör plébániáknál álltunk meg, ahol mindig kaptunk meleg ételt, néhány jó szót és egy kis útravalót. Bécsig lovaskocsin, autón, sokszor gyalog jutottunk el. Üzött bennünket a honvágy, s erőt adott, hogy elviseljük a nélkülözéseket. Tudtuk, hogy a magyar szervek nem fognak tárt karokkal várni, de vissza akartunk jutni oda, ahol őseink hazát találták.

A hazafelé tartó úton mindig találtunk jó embereket, akik segítettek bennünket, főként, amikor látták három kislányunkat. Bécsből Hegyeshalomig, és tovább Győrig vonattal mentünk. A vasutasok elnézték, hogy nincs jegyünk. Győrben letartóztatták a férjemet, de egy hét után szabadon engedték, s ő is szerencsésen megérkezett Vörösvárra. Engem és a három gyereket a vasutasok elrejtettek, és Győrtől Vörösvárig kézzel kézre adva segítettek tovább.

Solymárra már nem mentünk vissza, a szüleimmel maradtunk Vörösváron, itt neveltük fel három gyermekünket. 1959-ben építettünk egy családi házat, azóta élünk itt, a Mária utcában. Tudom, hogy azok a solymáriak, akik Németországban maradtak, közben meggazdagodtak, de én sosem bántam meg "menekülésemet a hazamba"!

ERK GYÖRGYNE

szül. WIPPELHAUSER KATALIN

MANHERTZ MÁRTON: TAVASZKÖSZÖNTŐ

Köszöntünk, Tavasz, te Új Élet Záloga,
Te Feltámadás Biztosítéka!
Alig múlt el a gyümölcstermő ősz,
Sóvárogva várjuk, mikor ismét jössz.

Zord elődöd, ki fagykéreg alá kényszerít
életet,
Felidézi bennünk szerelmetes szép emlékedet.
Az élet, ahogy várja felszínre kerülését,
Mi is várunk téged és fényed derülését.

Feledjük a tél gondjait, bajait,
Epedjük a kikelet éltető bájait,
S ha indul az élet sarjadása,
Kinek van otthon maradása?!

Jól tudjuk, ez időszakos elmúlásban,
E tetszhalott nyugvásban,
Benne van reménye az újjáéledésnek,
S elmúlása a téli pihenésnek.

Születés és halál váltakozik, míg van a
világ,
Ki ezt időben látja, élte biztos és szilárd.
Más reményt az ember ne is tápláljon,
És ha kell, elveiért bátran kiálljon.

Mert "mi dolgunk a világon" lehetne kérdezni,
Mint éltünk napjait okosan egymásba láncolni?
De a végéhez érve elmondhassuk egykor,
"Ez jó mulatság, férfi munka volt!"

/1975/

A RÓMAIAK

Anyafarkas parton sétál,
Két csecsemő benne a tóban.
Megmenti őket az a hím biz',
Nem sodorja tovább a víz.

Fölserdül a két ifjú,
Romulus a férjfiú
Remus a másik lesz,
Mind a kettő kardot vesz.
Remus meghal, ügybizony
Remus meghal, ügybizony
Róma építése közben.
Romulus meg király lett,
Lovat, fegyvert sokat vett.

Jönnek a punok, nem lesz baj,
Róma győz és leigáz.
Nő és gyerek fegyvert fogott,
De Karthágó is elbukott.

Spartacust is legyőzték,
Őket biz' leelőzték.
Róma lett a világ ura erre,
Országot foglalni merre?!

Hunok, dákok, germánok,
Sok-sok király, álnok.
Katona futott,
Róma bukott.

BERTA BALÁZS

5. o.

IN MEMORIAM KAPITÁNY GYÖRGYNÉ

Sorsod kapuja itt a földön -kedves Ida- becsukódott és nekünk nehéz elviselni a bennünk szunnyadó és fel-feltörő érzelmeket, még akkor is, ha az idő szemünk láttára örölte lassan, elkerülhetetlenül a megfáradt testet. Hiába volt a benned élő erős vágy és akarat az élet igenlésére, a halál volt erősebb és elragadt családodtól, barátaidtól, tőlünk...

Egy gazdag életút szakadt meg, s mi tisztelettel meghajtjuk fejünket a pedagógus és az édesanya előtt.

Nevelői munkád csaknem teljesen Pilisvörösvárhoz kötött, ehhez a sváb és magyar nyelvet beszélő emberek által lakott faluhoz, amelyben -megkülönböztetés nélkül- oktattad, neveltél a kicsinyeket, hazájuk, népük, anyanyelvük szeretetére. És azt is tudnunk kell, hogy mindig befogadva az újat, sikerült munkásságodat művészi fokon végezned. Ezért becsültek pályatársaid, a szülők, tanítványok százai és százai, akik szívükbe zártak, és most már emléked bennük él tovább.

Mindig csodáltuk, de ma már tudjuk is, hogy hited, vallásod, az iskolában végzett szép és eredményes munkád adták vissza újra meg újra hitedet az emberekben, és vezettek át a nehézségeken. Egyszerűnek látszik életedből felillantani egy keveset, pedig mi tudjuk, hogy mennyi szép és jó, de mennyi keserűség is húzódik mögöttük. Igaz, mindnyájunk sorsa ez, a természet örök rendje szerint.

Az elmúlt évtizedekből emlékek villannak. A fellobbanó fény erényt és hibát is mutat, feszültséget és nyugalmat, ragyogást és árnyékot, vihart és szelíd napokat. Mindnyájan ilyenek vagyunk, mert embernek születünk!

Kedves Ida! Szellemed itt él és közöttünk marad, hiszen példáddal bennünket is tanítottál szeretni pályánkat, a ránk bízott gyermekeket. Becsüljük azt az olthatatlan lángot, mely benned lobogott, tiszteljük a végsőig feszített akaratot és elszántságot,

mellyel a pilisvörösvári, de a magyar oktatásügyet is szolgáltad. Nevelői szíved tiszta hangját így véljük hallani:

"Nem akarok eltűnni nyomtalan, tudom, hogy ennek ára van, megyek a szüntelen-újuló jégzengésben, az elszántság súlyos szerzetes-öltönyében, összeszorított foggal, végzetesen egyedül..."

És hallgatjuk tovább nevelőszíved nemes viharzását:

"Nem akarok eltűnni nyomtalan, ahogy a nyári ég csillaga lesuhan, ezért vállalom a tibeti csúcsok roppant szomorúságát..."

Majd később:

"Értelmesen pusztítom az életem s
megcsókol

majd szívernnek két nagy rokona:
az Időtlen és a Végtelen."

És te, Ida, valóban értelmesen pusztítottad életedet és ezért nem tűnsz el nyomtalan. Ezért volt érdemes élned, és vállalnod a sors kezéből a jót és rosszat, a szépet és csúnyát egyaránt. És ezért lettél pedagógus! Mert annak lenni: hivatás, áldozatvállalás a megértés és az értetlenség örlő kövei között.

Amikor búcsút veszünk tőled, lázas gondolatok feszítik a mi lelkünket is, hogy számolva saját életünkkel, próbáljunk meg mi is úgy élni, hogy értelmesen pusztuljunk majd el.

Nyugodjál békében hited szerint új otthonodban, a pilisvörösvári temető-kertben. Isten veled.

CSONKA JÓZSEF

Részletek a Szentbeszéből

Urunk, Istenünk!

Szent Pál apostol az 1 Kor. 9,27-ben írja le azt a vágyát, hogy: "míg másokat tanítok, magam méltatlanná ne váljak".

Ida néni tanító volt, munkáját élethivatás-ként gyakorolta, s évtizedek alatt gyerekek százaival, talán ezreivel került kapcsolat-

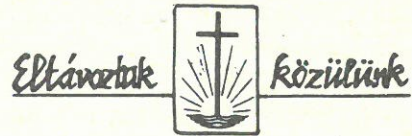
ba. Munkájának értékelője most nem szakmai előljárói, hanem Te vagy, Istenünk. Előtted nyitott könyv az élete, ismered minden érényét és gyöngeségét. Jobban ismered őt, mint mi magunk, akik a lélek rejtett titkaiba nem látunk bele. Mi csak a külsőt látjuk, a példabeszédbeli tékozló fiú bűnét vesszük észre. Te azonban, Istenünk, a tékozló fiú atyjaként kitüntető örömmel fogadod a megtérőt. Életünk célja az, amit szent Pál fogalmazott meg, hogy: "míg másokat tanítok, magam méltatlanná ne váljak". Ida néni életének utolsó hónapjaiban már nem az iskolában tanított, hanem a betegágyán. Ott is tanító maradt, mindvégig hűséges választott élethivatásához... Hogyan tanított?

Életének utolsó hónapjában -tudatában súlyos betegségének- hálaadó szentmisét mondatott, amire már nem tudott eljönni. Hogy miért volt hálás Istennek olyan állapotban, amikor sokan mások zúgolódnak vagy kétségbe esnek, az az ő titka marad. Azzal is tanított, hogy kórházi betegágyán erős lélekkel ő maga kérte a betegek szentségét és a szent áldomást.

Istenünk! A Te kifürkészhetetlen szándékodból Ida néni betegágya lett az a katedra, ahonnan végső tanítását adta. Elsősorban családtagjainak -akikre sokat gondolt betegségében-, de nekünk mindannyiunknak is. Legfőbb vágyunk legyen, hogy méltónak találtsunk az örök boldogságra!

Ezért kérjük most Ida testvérünk számára is, hogy aki sokakat tanított, most maga bebecsátásra méltónak találtsa a mennyei életre. Amen.

Verőcei Gábor

Iffinger Borbála /56/ Grézi János felesége,
Fő u. 7o.

Lieber Erzsébet /86/ Scheller József özvegye,
Szabadság u. 35.

Fetter András /62/ Nick Róza férje,
Kálvária /Hámán K./ u. 3.

Manhertz János /84/ Weber Katalin özvegye,
Petőfi S. u. 78.

Wieszt Márton /87/ Wohl Katalin özvegye,
Rózsa u. 1o.

Stéhl Vilma /42/ Müller Mihály felesége,
Templom tér 6.

Mirk Julianna /85/ Sándorfi János özvegye,
Szőlőkert u. 14.

Az Isten igaz napja ez,
szent fényességgel tiszta nap,
a drága vér ma mossa le
a világ szörnyű bűneit.

Hitetlen hite visszatér,
ma újra látnak a vakok,
s kibén nem old fel rettegést,
ha látja: megtér a lator?!

Kérünk, teremő Istenünk,
vigadva Húsvét ünnepén:
ne ártson nekünk a halál,
védd meg örökre népedet!
Urunk, tenéked glória,
aki legyőzted a halált,
az Atyát és Szentlelket is
dicsérjük minden századon. Amen.
/Szent Ambrus, IV.sz.
Ford.: Csanád Béla/

—TEPLOSZENTELES

A templom szentélyének középpontjában, az apsis hátsó falán látható a napkorongra emlékeztető, 2 m átmérőjű "Szentcsalád" kép. A napsugarakat szimbolizáló keretben, aranymezőben előtűnő hármast—Jézus, Mária, József—dicsőséges fényben jelennek meg előttünk. A kép arany háttere, mint az arany szín egyébként is az egyházművészetben, a tökéletesség, örökkévalóság szimbóluma. Így a Szentcsalád az összes keresztény családok példaképe és ősmintájaként áll előttünk.

A szentély hátsó falán két, a falon, a napkorong visszaverődéseként vertikálisan /ég-föld/ megfestett sziluettet látunk. Ezek kifejezik, hogy a Názáreti Család, jóllehet itt élt köztünk a Földön, de Isten rájuk vonatkozó tervét teljesítették, ezért van helyük az örök hazában.

A szentély másik két díszé, az oltáron és az olvasóállványon elhelyezett képek, szintén Percel Dénes munkái. Az oltárképen az eucharisztia mint angyali kenyér jelenik meg; és az ábrázolás óhatatlanul eszünkbe juttatja Aquinói Szent Tamás "Úrnapi ének"-ének néhány sorát:

Íme az angyalok kenyere,
úton járók eledele,
édes fiaknak étele,
nem ebek számára szánt,
melynek előképe már a
húsvéti bárány halála,
valamint Izsák oltára,
s hogy az égből manna szállt.

Valóban, a kék háttér előtt, az oltáron látható "égi manna", útonjárók eledele.

Ezen az úton jár a négy evangélista, akik már az olvasóállványon elhelyezett képen láthatók, és az oltáriszentség felé tekintenek. Az út, melyen járnak, tündöklő fény-sugár, mely a szentségből árad.

Így teljesedik ki a kompozíció. A templom, mint a keresztény közösség szimbóluma, Isten vándorló népe és családja. Haladunk az égi haza felé, hogy egyszer mi is részesedjünk abból a dicsőségből, melyet Jézus, Mária, József már végérvényesen birtokol.

HOFHER JÓZSEF

RÉSZLET A SZENTELESÍ LITURGIÁBÓL

"Most esengve kérünk tehát, Urunk, hogy az ég minden áldásával áraszd el ezt a templomot és az oltárt, hogy templomunk szent hely maradjon mindenkor, és az oltár Krisztus áldozatára állandóan készen álljon.

Az isteni kegyelem árja mossa le itt az emberek vétkeiket, hogy fiaid, Atyánk, meghaljanak a bűnök, és újjászülessenek az örök életre.

Az oltár asztala köré egybegyűlt híveid itt ünnepeled a Húsvét szent titkát, és táplálja őket Krisztus Igéje, testének vétele.

A dicséret áldozata zengjen itt az öröm hangján, az emberi szó az angyali énekhez társuljon, és a világ üdvéért szüntelenül szálljon hozzád az imádság.

A szükséget szenvedők itt segítségre leljenek, az elnyomottak igazi szabadságra jussanak, s az istenfiúság méltóságát öltse magára minden ember, míg a Mennyei Jeruzsálemben boldogan el nem érkezik.

A mi Urunk, Jézus Krisztus, a te Fiaid által, aki veled él és uralkodik, a Szentlélekkel egységben, Isten, mindörökkön-örökké. Amen."

ÚJ PÍLISVÖRÖSVÁR MA független folyóirat

Felölös szerkesztő és kiadó: STECKL ANNA

Fogadóóra: péntek 17.30 - 18.30.

A szerk. címe: 2085 Pílisvörösvár

Kálvária /Hámán K./ u. 8.

Készült: a MARINA-PRESS Kft.-ben.

HÍREK - RÖVIDEN

Alapköletétel...

Ünnepélyes **alapköletételre** kerül sor 1992. május 2-án délelőtt fél tizenegykor a pilisvörösvári gimnázium iskolakertjében.

A százmilliós -ld. keretes cikkünk- beruházás, a Német Nemzetiségi Képzési Központ alapkövét dr. Alexander Arnot, Németország budapesti nagykövete helyezi el rövid kísérőprogram keretében, amelyet a vörösvári nemzetiségi együttesek, valamint a Kasseli Fúvószenekear szolgáltat. A meghívottak között van Josef Aufricht, a nagykövet főtanácsadója, valamint dr. Manhertz Károly címzetes államtitkár és Hambuch Géza, a Német Szövetség vezetője csakúgy, mint környékünk polgármesterei.

A **Képzési Központ** elkészültével új épület-szárnyal és nívós előadócsarnokkal bővül a gimnázium jelenlegi épülete, amelynek lapos tetejét hagyományos tetőszerkezet teszi majd esztétikusabbá.

Az új szárnyban helyet kap a zeneiskola, valamint olyan tantermek, amelyek vélhetően színvonalas keretet biztosítanak majd egy remélhetően hasonló nívójú oktatási, kulturális tevékenységnek.

A beruházás idei költségeiből 1 millió márkának megfelelő összeggel a Bajor Szabadállam, 14 millió Ft-tal Pilisvörösvár Önkormányzata és 40 millió Ft-os céltámogatással a Magyar Köztársaság Parlamentje részesedik.

A 10-es út...

...elkerülő szakaszának megépítése már régóta megkövesedett reményként él csak a Fő út füstjét, bűzét és életveszélyes zsúfoltságát keserű beletörődéssel "élvező" polgároknak.

Meglehet, újra felcsillan a remény, ugyanis az esztergomi Suzuki gyár igényeit kielégíteni a jelenlegi "keskeny-nyomtávú", öreg 10-es út már végképp nem képes.

Az elkerülő szakasz Pilisvörösvár északi oldalán, a **régi római út nyomvonalán** épülhet meg, az angol temetőig 4 sávval, településünk felett 2 sávval. A falu rácsatlakozása a majdani autóra nem ró településünkre anyagi terheket.

Az új 10-es egyébként a 4. helyen szerepel a közeljövő autót-építései preferencia sorrendjében.

Késik az(TIGÁZ)óra...

A vállalat egyik vezetőjének tavaly őszi "fogadalmi" nem váltak be. Talán az áprilisi időkiigazítás teszi, de a TIGÁZ időmérő szerkezetei igen rapszódikusan állnak be a gázra szomjazó házakhoz. Ebből következően még ma is előfordul olyan "boldog" ingatlan-tulajdonos, aki többszázezer forintos gázfűtését hosszú hónapok óta képtelen üzemeltetni.

Hozzátesszük, hogy mindenféle rosszindulatú híreszteléssel ellentétben a Gáztársulásnak ehhez semmi köze nincs. Nemhogy a társulás, de Pilisvörösvár Önkormányzata is kevésnek bizonyult a TIGÁZ számára ahhoz, hogy óráit -igazgatója ígéreteinek megfelelően- beszerelje a vörösvári várakozók rendszerébe.

Gázolás...

Vörösvári vállalkozók -BIZINGER és társakaptak megbízást a Templom téri iskola gázfűtésre történő átállítására. A 4.956.351 Ft összegről szóló ajánlat 181.149 Ft-tal kedvezőbb, mint a VISZTESZ Kft. ajánlata.

A képviselőtestület csak többszöri nekirugaszkodást követően tudott dönteni. Az első szavazás során nyolcan szavaztak BIZINGER és TÁRSA mellett, hat "keményvonalas" ellene. A következő fordulóban e hat közül egy végül igent mondott.

Titok...

Titokzatos -vagy kevésbé az- fehér autó járja Vörösvár porosodó útjait. Utasai állítólag aranykoronánként 2.000 Ft-ért veszik rá a kárptólási jegyek tulajdonosait a jegyek-től történő megszabadulásra.

"Nem tudjuk, ez jó-e vagy sem..."-hallottuk, bár lehet, csak természetes piaci rítusa a kárptólásnak.

Erózió...

Vezető munkatársaitól kénytelen megválni a pilisvörösvári önkormányzat. A tavaly szeptemberben megválasztott jegyző követi két elődjének példáját és búcsút mond Vörösvárnak.

Ugyanezt teszi a műszaki csoport -kinevezésével akkor nagy vihart kiváltó- vezetője, a hosszú ideje pénzügyi vezető Geiszwinkler Róbertné, valamint egyik munkatársa is. Távozásának részletes indoklására Kovácsné Labbancz Hajnalka a következő testületi ülésen önálló napirendi pontot kért. Részletes elemzésbe nem bocsátkozott - elmegy.

PILISTEX

ipari, kereskedelmi és szolgáltató

GMK

**jogging- és pólóanyagok,
pamutkelmék, egyéb méterárúk,
kellékek**

NAGY VÁLASZTÉKBAN!

Pilisvörösvár, Fő út 117-119.

Tel.: 30-372 ; 30-369.

ELSŐ MAGYAR FABULÁTOR TÁRSASÁG

ISMERKEDJEN MEG "OPUSAINKKAL!"

OPUS 1 .

Szitanyomatok, szórólapok, reklámgrafikák,
cégtáblák, névjegykártyák készítése; teljes
körű reklámtevékenység

OPUS 2 .

Prospektusok, újságok, könyvek és egyéb
kiadványok szerkesztése, nyomdai
előkészítése

OPUS 3 .

Fényreklámok, elektronikus riasztók, hang-
erősítő berendezések, mérőműszerek ter-
vezése és kivitelezése

*Keressen minket! Használja ki
szürkeállományunkat és tehetségünket!*

ESOPUS Bt.

**Pilisvörösvár, Kápolna u. 20/a
(Tel.: 30 167 vagy 30 280)**

**KIVITELI
GÁZTERVEK,
KÖLTSÉGVETÉSEK
(OTP kölcsönhöz)**

**készítése engedélyeztetéssel, rövid
határidővel**

FETTER JÁNOS

2085

PILISVÖRÖSVÁR, Bajcsy Zs.u. 30.

**BRAUN JÓZSEFNÉ
redőny-reluxa-zsalu**

2085. Pilisvörösvár

Pacsirta u. 19.

Tel.: 26-30-241